

30 grudnia 1927 r.

COI 7/32

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 6787.

Chemiczny Instytut Badawczy
(Lwów, Polska).

Kl. 12 m 7.

12 m, 7/32

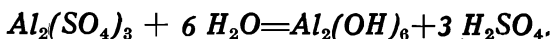
Metoda otrzymywania zasadowych związków glinowych.

Zgłoszono 27 lipca 1926 r.
Udzielono 20 stycznia 1927 r.

Związki glinowe odznaczają się dużą skłonnością do ulegania hydrolizie w wodnym roztworze. Własność ta w warunkach normalnych t. j. przy temperaturze nie przekraczającej temperatury wrzenia roztworu pod ciśnieniem atmosferycznym, uzewętrznia się przeważnie tem, że roztwór nabiera charakteru kwaśnego, wszelkie jednak odparowywanie prowadzi z reguły tylko do odpowiednich soli bezwodnych.

Przy ogrzewaniu natomiast roztworu soli danej do temperatury przewyższającej temperaturę wrzenia roztworu, pod ciśnieniem atmosferycznym, w autoklawie okresowo czy też sposobem ciągłym to następuje już zjawisko inne. Mianowicie, przy podwyższonej temperaturze z rozpuszczonych w wodzie związków glinowych wy-

trąca się glinka, która łączy się z obojętną solą pozostałą w roztworze na nierozpuszczalne sole zasadowe. Proces ten jest dostatecznie powolny, ażeby móc kierować przebiegiem reakcji:

Doświadczenia wykazały, że dobierając odpowiednio stężenie, temperaturę, ciśnienie, czas trwania reakcji, oraz w zależności od tego czy roztwór poddaje się jednokrotnie ogrzewaniu w autoklawie, czy też wytrącony osad ogrzewa się w zmienionej czystej wodzie wielokrotnie, można otrzymać całą skalę soli zasadowych nierozpuszczalnych w wodzie, zawierających więcej lub mniej tlenku glinowego, aż do niemal znikomych ilości siarczanu glinowego.

Należy przytem zauważyć, że stosowanie energicznego mieszania podczas procesu wpływa bardzo korzystnie na szybkość przebiegu reakcji, a tem samem i na szybkość ustalenia się odpowiedniej równowagi.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Metoda otrzymywania zasadowych związków glinowych z roztworów wodnych, znamienna tem, że roztwór wodny o odpowiednio dobranem stężeniu ogrzewa się do temperatury wyższej, aniżeli temperatura wrzenia danego roztworu w warunkach nor-

malnych, pod ciśnieniem w aparatach ciągłych, lub też perijodycznych.

2. Sposób przeprowadzenia metody według zastrz. 1, znamienny tem, że osad wytrącony za pierwszym ogrzewaniem, po oddzieleniu od ługów, zadaje się czystą wodą i ponownie ogrzewa pod ciśnieniem, przyczem czynność ta może być powtórzona wielokrotnie.

3. Sposób przeprowadzenia metody według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że stosuje się energiczne mieszanie.

Chemiczny Instytut Badawczy.